

Na rovinu: Lidem se tu lhalo. „Prokecl“ to Fialův muž. Hamplová varuje, opět jsou někteří nedotknutelní

- CZ24 News | 2. ledna 2022

ČESKO: „Test odolnosti.“ Znamá advokátka Jana Zwyrtková Hamplová bilancuje uplynulý rok. „Je třeba už na rovinu říct, že lidem se prostě od počátku lhalo,“ podotýká a hovoří o formě neomluvitelného nátlaku, i o tom, jak jí vadí dvojí předlistopadový metr. „Začínáme si opět zvykat na kastu nedotknutelných, těch nahoře, a na to, že zákony platí jen pro prostý lid, a to i v maličkostech,“ varuje.

Pro řadu lidí včetně prezidenta nemáme za sebou dobrý rok. Jaké je vaše hodnocení uplynulých měsíců?

Myslím si, že uplynulý rok budeme moci hodnotit až s větším časovým odstupem, protože to hodnocení bude vyžadovat objektivnější pohled – jak na všechny vnější okolnosti, o kterých podle mého názoru nevíme ještě všechno, tak na nás samotné, jak jsme obstáli. Pokud bych měla dát uplynulému roku nějaké přívlastky, tak bych asi použila slova zkouškový, zatěžkávací, ale také učící nás poznávat sebe sama. Takový test odolnosti.

Prožili jsme už druhý rok „s covidem.“ Co si společnost odnese ze všech omezení, uzávěr, restrikcí?

Tak určitě to nebude příjemná vzpomínka, ne snad kvůli omezením samotným, protože mimořádné situace vyžadují mimořádná řešení, ale těch přehmatů, nelogičností a patrně i schválností ze strany politiků bylo příliš mnoho na to, abychom nad tím mohli mávnout rukou. Měli bychom si odnést poznání, že lidská práva a důstojnost člověka nejsou nic samozřejmého, a že si musíme obojí bedlivě hlídat, aby nebyla pod jakoukoli záminkou škrtnuta.

Rok jsme začínali se „zavřenou“ zemí. Při bilancování, překvapily vás nakonec události příjemně nebo naopak?

Jak jsem již zmínila, bilancovat budeme moci až později, možná i s odstupem let. Aktuálně můžeme bilancovat pouze aktuální čísla, a ta nám zatím mnoho neřeknou. Nejsem ekonom, ale logickou úvahou miliardy vynaložené za testy a vakcíny a nevyužití polní nemocnice budou chybět jinde, a někdy až likvidační tlak na malé živnostníky a malé podniky se projeví na daních a vůbec na trhu jako takovém. To, k čemu byla zneužita a jaké konkrétní dopady bude mít jedna vybraná diagnóza, je až neuvěřitelné. Nejen v makroekonomických číslech, ale v tisících konkrétních osudů, kdy léty budované padalo jak domečky z karet. Nechce se mi ani věřit, že jsme to připustili bez větších protestů.

Byla slibována tečka za covidem, místo toho se napadají očkování a neočkování, současně je jasné, že je nutná třetí, třeba i čtvrtá dávka očkování. Část vědců poukazuje na nutnost uznávání protilátek. Co na to říkáte vy, když se právními záležitostmi, které se týkají protiepidemických opatření, zabýváte už měsíce?

Je třeba už na rovinu říct, že lidem se prostě od počátku lhalo. Bezelstně to přiznal docent Bohuslav Svoboda, který řekl, že se to „vědělo, jen se o tom pomlčelo.“ Probůh – před rokem by za tato slova

padaly hlavy. Jenže lidé jsou za tu dobu unaveni, miliony jich je pod vlivem strachu a nátlaku a těchto slibů naočkováno, takže rezignovali, a to, že zdravá sousedka nesmí na kávu nebo ke kadeřnici z absurdních důvodů, tedy je diskriminována bezdůvodně na úrovni diskriminace rasové, proto neřeší. V každém případě platí, že se těžce porušuje Listina základních práv a svobod, a to bez ohledu na to, že omezení nemají žádný medicínský důvod, a jsou tedy jen formou neomluvitelného nátlaku. Ostatně i to bylo výslovně přiznáno bývalou ministryní financí, která v klidu prohlásila, že budou neočkovaným cíleně znepríjemňovat život. Víte, já nyní zastupuji pana Františka Mareše, který jako úředník malé radnice zrušil trvalý pobyt ministru Vojtěchovi, čímž chtěl projevit svůj názor. Na toho byla právě podána obžaloba pro zneužití pravomoci úřední osoby. Pak bych ovšem očekávala, že podobné obžaloby budou podány na autory všech čtyřiceti nezákonných opatření, a i na bývalou ministryni za onen výrok o úmyslném znepríjemňování života občanům prostřednictvím zákonodárné moci. A ono nic. Začínáme si opět zvykat na kastu nedotknutelných, těch nahoře, a na to, že zákony platí jen pro prostý lid, a to i v maličkostech. Kdyby kterýkoli starosta vyhodil „jen tak“ 96 milionů neuváženě za něco zcela nepotřebného, stojí dávno před soudem. Tady se zařídila polní nemocnice k ničemu, a zatím je ticho po pěšině. Ten dvojí „předlistopadový“ metr mi těžce vadí.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Do jaké míry veškerou agendu, kterou se „musíte“ zabývat v souvislosti s opatřeními vlády berete jako ztrátu svého, případně „našeho“ času?

Přiznávám, že je to velmi těžké. Mám náročnou praxi, kde jsem hodně vytížená, protože pracuji pro samosprávu z celé republiky, a i to nestíhám, a pokud mi zůstává vůbec nějaký volný čas, tak ho už více jak rok zabrala právní obrana proti nezákonnostem ve veřejném prostoru. Mně to prostě nedá, když to vidím. Ostatně to mne kdysi přivedlo k obcím - vadilo mi bytostně, jak jim stát ubližuje. Občas jsem teď byla oporou i lidem, kteří už to nezvládali - hroutilo se jim pod rukama třeba jejich celoživotní dílo, třeba malý obchůdek nebo kadeřnictví, psychická krize byla po tragickém a absurdním zrušení vánočních trhů, na které mnozí výrobci těch krásných českých věcíček čekali celý rok, aby měli na zaplacení svých základních životních potřeb (to mohlo opravdu napadnout jen bezcitné lidi zcela odtržené od reality), hodně zakouší rodiče malých dětí, kterým se díky chaotickým a nesmyslným karanténám zhroutil rodinný i pracovní život. Nemyslela jsem si, že politikové tam nahoře jsou až tak těžce odříznutí od reality života dole. U nás advokátů hledali lidé spásu, radu, jak ty nesmysly měnící se ze dne na den poslat do háje, ale často jsme byli bezmocní. Přiznám se, že takové pocity bezmoci jsem nikdy profesně nezažívala, jako v této době. A to přesto, že jsem věděla, že v určité věci mám prostě pravdu - ta ideologická masáž však pravdu téměř vygumovala, a lež se stala normou. Soudci tomu naštěstí nepodléhají, tedy lze říct, že soudnictví tu zachraňuje demokracii a právní stát proti vůli vládnoucích elit.

Politickým vrcholem roku byly volby, ve kterých byl favoritem Andrej Babiš. Po čase, proč

Babiš prohrál a bylo vítězství koalic Spolu a PirSTAN zasloužené? Co vlastně může a naopak nemůže nastupující Fialova vláda udělat pro to, aby byla tou vládou „změny“ a „obratu“?

Každé volební vítězství je zasloužené, nicméně nebude to snadné – volbami padlo téma Babiš, a jsou tu stovky jiných témat, na kterých bude třeba se shodnout. Je to zdánlivě jednoduché, ale v koalicích tohoto typu složité. A co by nová vláda měla? Postavit své jednání na pravdě (už Masaryk říkal, že pravda je nejpraktičtější), na logice a zdravém rozumu, splnit své sliby, a odpoutat se od sebe sama a svých koaličních zájmů směrem k zájmům občanů, protože tam nahoře opravdu fouká jiný vítr včetně jistých měsíčních příjmů. A to, zda Andrej Babiš prohrál, si vůbec, ale vůbec nejsem jista. To si řekneme na počátku roku 2023. Naopak zažil první malou výhru – podání si ruky před kamerami s Petrem Fialou nad tématem proticovidových opatření. Troufám si tvrdit, že to byl jeho „marketingový“ nápad. Na toto téma ale neměla být podána ruka ani symbolicky. Maximálně na rozloučenou. Nu, věrme, že dále už to půjde jinak.

Jak obstál prezident Miloš Zeman, pokud byste zhodnotila celý rok 2021?

Panu prezidentovi přeji hlavně pevné zdraví, aby do posledního roku své funkce měl dostatek sil.

Mimochodem, mohl by být expremiér Andrej Babiš dobrým prezidentem? Už jsme slyšeli, že bude jezdit po republice v obytném voze. Chtěla byste se s ním potkat? A pokud, co by vás zajímalo?

Pevně doufám, že pan Babiš nebude českým prezidentem, i kdyby jezdil na koloběžce jako svého času Václav Havel po hradě, a potkat se s ním netoužím. Vše, co potřebuji vědět k tomu, abych jej nevolila do funkce prezidenta, vím. Mimochodem, jak v těchto dnech mapují angličtinu našich ministrů, zastávám názor, že budoucí prezident nebo prezidentka musí umět hlavně česky (úsměv), a měl by tu vyrůstat.

Jak se český občan vypořádá s tím, že pro něj, podle projekcí ekonomů, rok 2022 nepřinese nic dobrého? Kde má být vláda vstřícná k jeho sociálním potřebám a kde naopak škrtnat a šetřit?

Ať tato vláda udělá cokoliv, stačit to nebude, a navíc její možnosti budou velmi omezené. Strašně se rozhazovalo, a pokud jsem zaznamenala, i zdravotní pojišťovny už čerpají z rezerv, zkrátka řada lidí prosazovala, jistě nezištně, covidovou ideologii, díky které bohatnou o naše české miliardy zahraniční farmaceutické firmy, a z jejich daní zcela jiné státy. A zaplatíme to všechno my ostatní, kteří jsme si tento přístup masových nákupů nechali vnutit. Kdybychom ty miliardy za nesmyslné testy a vnučené vakcíny (které nakonec umí s bídou čtvrtinu z toho, co se lživě proklamovalo), investovali do našeho zdravotnictví, je to zdravotnictví úplně jiná liga. My ale ty miliardy dodnes raději posíláme za hranice cizím firmám, a chudneme. Odnosou to Češi, Moravané a Slezané, protože na ně nezbude. Naopak – po nich se to bude chtít dorovnat. A to zcela opomím fakt, že ty firmy vyrábějící vakcíny neodpovídají vůbec za nic – protože vakcíny koupil stát, a tím na sebe převzal odpovědnost prodejce. To prostě nevymyslíš. Doufám proto, že tato vláda se hluboce zamyslí, a vytvoří tady tak rozumná pravidla, že nám je budou okolní státy závidět, a začneme se z toho ihned, lidově řečeno, vyhrabávat – ať si okolní státy dělají, co chtějí. Zde bych ráda připomněla výrok polského premiéra, který řekl už bez obalu to, že Evropskou unii chce ovládnout Německo. Proč mne to, jako občanku země, která má v historii Mnichovskou dohodu a protektorát, nepřekvapuje... Měli bychom jako země začít s tím, co perfektně dělají starostové každé malé obce – kopat za svoje území a za své občany. Ano, učme se od samosprávy. Starostové vědí, o čem je život ve veřejnoprávním prostoru, a znají naši zemi a lidi dokonale.

Elity EU tvrdí, že omezení se ve spotřebě energií, masa a příklon k dražší elektromobilitě jsou nutné k tomu, aby byla planeta zachráněna. Je taková linie v naší zemi příští rok obhajitelná?

Elity EU ať se naučí chránit hranice Evropy, kde už roky selhávají, a věnují se spolupráci států. Proto EU nevznikla, aby se stala novým RVHP. A k tématu... My tu planetu budeme chránit tak dlouho, až tu začnou umírat lidé. Jistě, je třeba chránit přírodu, jsme na ní závislí, ale cesta, jaká byla zvolena, je šílená, pokrytecká a fungovat prostě nebude. Už jen to, že madam z EU, která to hlásá, létá na porady o ochraně planety tryskáčem, o něčem svědčí. Nevěřím jim ani slovo, nejde o planetu, ale zase a jen o peníze a osobní ego, a je třeba, aby se i do této oblasti vrátil zdravý rozum. Je to stejný případ, jako byla v zárodku umlčena snaha zakázat pojem Vánoce a podobné šílenosti. Někdy mám pocit, že jsme se zbláznili - moje babička by řekla, že „roupama už jsme nevěděli, co dělat, vymýšleli blbosti“, a proto nás tak zaskočil i jeden nový vir. Příliš jsme zpohodlněli, a přestali být ostražití proti, pánové a dámy prominou, pitomcům v čele čehokoliv. Je třeba je vystřídat za lidi s mozky, zkušenostmi a životní pokorou. A pokud to nedokážou ti okolo včetně EU, vytvořme si z České republiky normální místo k žití, protože je to naše země a náš domov. A to by mělo mít vždy přednost před EU.

Příští rok nás čeká předsednictví v Evropské unii. Co by vláda měla prosazovat?

Aby se EU vrátila k roli, pro jakou vznikla, a v níž bohužel zatím zcela selhává. Je to byrokratický moloch, který neumí chránit ani své vnější hranice, bez červení připouští, že mezi jejími členy jsou někteří tzv. rovnější, snaží se silově popírat národní identitu svých členů, bez kterých by nebyla, a některé státy se tu snaží bezostyšně získávat stále větší prim nad ostatními. EU dnes vůbec není tím, čím měla být. Proto jsem zastáncem trvalé a pevné národní identity České republiky, a vůbec by mi nevadilo některé nesmyslné kroky EU odmítat, a třeba i sabotovat. Česká vlajka by měla vlát naprosto všude, kde to lze. Já ji mám hrdě i na svém domě... Víte, nás v historii zradil západ i východ, jsme země malá, a pro ostatní možná ne až tak významná - o to víc bychom měli dokázat být zemí, která umí stavět na všem výjimečném včetně lidí, své chytrosti a historické moudrosti. Nespasíme svět, tak bychom měli vynechat gesta, kterým se ti velcí usmívají (hovořím o tom, že „velké“ Německo teď aktuálně vydírá jiný stát zrušením svých provozů, pokud nebude mít dobré vztahy s Čínou, zatímco my „malí“ si klademe cíl učit Čínu demokracii), a začít se důsledně starat hlavně o život v hranicích České republiky. Se sebevědomými vztahy se západem i s východem, s tím, že nám ani jeden nebude diktovat, co si máme myslet a co máme dělat. V tomto kontextu je předsednictví EU velmi dobrá příležitost, jak tyto myšlenky navenek deklarovat - že Česká republika chce jinou EU, než jaká se nám předvedla v posledních letech, a že trvá na své národní identitě včetně korektních vztahů se západem i s východem.

Jak moc se nové generace rodičů a učitelů v naší zemi odtrhly od minulých generací žáků a učitelů? Jak moc jsme vlastně schopni vnímat dědictví našich předků?

Řeknu to tak - budeme se muset naučit je vnímat - ty předky, a vůbec bychom měli zavčas zavzpomínat. Tyto dva roky nás zaskočily nepřipravené, za více než třicet let demokracie jsme zpohodlněli, a všem, tedy i učitelům, rodičům, ale i dalším skupinám lidí musí prostě dojít, že je třeba se probudit, a o to normální kolem nás důsledně zabojet. Právě pro naše děti, vnuky... Mladší generace nezažily totalitu, my ano, a víme proto, co nám hrozí. Bezmyšlenkovité plnění i stupidních příkazů je prvním krokem, a že jich během roku postupně a nenápadně přibývalo, až se nakonec, z úst ministryně!, řeklo, že zákonů se bude zneužívat, aby se nám, občanům, znepříjemňoval život. V klidu diskriminujeme už i žáky a studenty, a Bůh žehnej těm, kteří se na „svém území“ škol a obcí a měst vzepřeli. Musíme se vzepřít všichni, tato země je naše, a jaké si to tu uděláme, takové to budeme mít. To by měla být naše tečka směrem na všechny strany.

Mnoho občanů by mohlo namítnout, že jejich úspory či existence byly v posledních dvou letech zničeny. Vidíte v této zemi nějakou osobnost, sílu, organizaci, která by měla možnost, prostředky a zájem jim pomoci?

To, jak se ublížilo milionům lidí, je neomluvitelné. A síla, která s tím může pohnout? Jen oni sami - že se v určitou chvíli vzeprou, a přestanou poslouchat nesmyslné a protizákonné příkazy. Ostatně jako stovky restaurátérů volné zóny. Díky nim si mohou zajít do restaurace na dobrý oběd. Když to uděláme všichni, třeba proto, že usoudíme, že „oni ti právníci a lékaři, sdružení v nepolitických uskupeních, mohou mít i pravdu“, ti lidé tzv. nahoře se podvolí. Budou totiž muset. A pak půjde dělat cokoli - i s ekonomikou. Dokud posíláme farmaceutům do zahraničí miliardu měsíčně, namísto abychom jim investovali do českého zdravotnictví, něco je opravdu hodně špatně. Ano, chtělo by to přirozeného lídra, ale oni už se pozvolna profilují. A velmi důležitá, ne-li klíčová, bude tentokrát funkce prezidenta nebo prezidentky. Měl nebo měla by mít vysokou přirozenou autoritu jak u občanů této země, tak u našich politiků. Už proto, že prezident má v rukou personální nezávislost českého soudnictví.

České děti a čeští studenti nezažili v posledních dvou letech ideální prostředí pro svůj růst. Ovlivní jejich cestu životem nějak zásadně uplynulé dva roky s covidem?

Pokud se začnou věci měnit směrem k normálnosti, mladí všechno doženu, a současně si mohou odnést tuto zkušenost do života jako odstrašující příklad - jak se zacházet s dětmi a studenty a vůbec s lidmi prostě nemá. V těch opatřeních se ztrácel člověk, nebral se ohled na rodiny, politikové přistupovali k lidem jako k „materiálu“, se kterým si mohou dělat, co chtějí, a byli přesvědčeni, že tento „materiál“ musí poslouchat každý jejich výmysl. Umlčovali a zlehčovali vzdělané lidi, přitom moudří lidé vědí, že jen v diskusi vznikají nejlepší a nejefektivnější řešení. Říkal to už Masaryk. Kdyby politikové dokázali vést odborný dialog, jsme o kilometry dál a přijímáme lepší řešení dřív. To už jsme promarnili, tedy teď je třeba rychle přehodit výhybku ke zdravému rozumu - právě s ohledem na mladou generaci, které bychom, mimochodem, měli být příkladem. Zatím ale nic moc. Ten příklad.

Celý uplynulý rok jste sdělovala právní postupy, názory, rady i přes stránky Parlamentních Listů. Děkuji vám. Jaké je vaše přání do nového roku čtenářům?

Parlamentním listům a řadě dalších médií, za které bych chtěla symbolicky zmínit alespoň Reflex, TV Prima News, Echo a Frekvenci 1, bych chtěla moc poděkovat, protože sehrály a sehrávají v dnešní složité době velmi důležitou roli - přinášejí informace napříč spektrem, a dávají prostor všem - bez nich by se řada významným odborníků nedostala vůbec ke slovu, tedy nebyl by názorový výběr, jen diktát. Parlamentní listy jsou svým rozsahem a aktuálností nejpružnější, formou jsou srozumitelné milionům lidí, a tedy díky Bohu za ně. Pokračujte!

Nejen jejich čtenářům, ale nám všem, bych pak přála do dalšího roku hodně zdraví, fyzického i psychického, dostatek štěstí v osobním i pracovním životě, a odvalu k tomu konečně prosadit, aby se Česká republika stala domovem, který nám všichni kolem budou závidět, protože si to tu prostě uděláme po svém - moudře, efektivně, ohleduplně vůči lidem, a s respektem k hodnotám, za které jsme v minulosti včetně listopadu 1989 bojovali. A nehovořím zdaleka jen o oné jedné diagnóze, která se stala ideologií - hovořím o České republice jako sebevědomé zemi, která je naším domovem ve všech směrech, a tak se k nám prostřednictvím státních úřadů a státních institucí má chovat. Oni jsou tu pro nás, ne my pro ně. Přesně tak to musejí zvládat starostové obcí, městysů a měst - ti nikdy nemohou kašlat ani na lidi, ani na zákon, protože pokud to dělají, přijde trest. Tato pravidla by měla platit i o patro výš. Všichni jsme si přece rovni - píše se v našem ústavním pořádku. Že bychom ho konečně začali po dvou letech zase aplikovat? I to stojí za novoroční přívitek. Věřím, že to společně zvládneme. Můžeme symbolicky začít těmi českými vlajkami na našich domech. Bylo by to krásné - a

vyjadřující vše, co by mělo přijít. Sebevědomí – svébytnost – sílu.

Zdroj: parlamentnilisty